Stuk **1025** (2006-2007) – Nr. 2

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

11 december 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heer Jan Laurys, de dames Annick De Ridder en Anissa Temsamani en de heren Jan Peumans en Bart Van Malderen –

betreffende het preventief bedrijfsbeleid

VERSLAG

namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie uitgebracht door mevrouw Agnes Bruyninckx

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, John Vrancken;

de heer Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Anissa Temsamani, de heren Joris Vandenbroucke, Bart Van Malderen;

de heer Louis Bril, mevrouw Annick De Ridder, de heer Jul Van Aperen.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Katleen Martens, de heren Jan Penris, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde; de heer Carl Decaluwe, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Frans Peeters, mevrouw Miet Smet;

mevrouw Caroline Gennez, de heren Chokri Mahassine, André Van Nieuwkerke;

mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jaak Gabriels, mevrouw Vera Van der Borght.

Toegevoegde leden:

de heer Jan Peumans;

mevrouw Vera Dua.

Zie:
1025 (2006-2007)
– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie besprak dit voorstel van resolutie op haar vergadering van 7 december 2006.

Namens de indieners licht de heer *Bart Van Malderen* het voorstel van resolutie toe.

Er gaan in België en in Vlaanderen ondanks de goede economische conjunctuur nog steeds maandelijks een schrikwekkend aantal bedrijven failliet. In november 2006 ging het over niet minder dan 651 Belgische bedrijven, een stijging met 7 procent ten opzichte van november 2005. Van januari tot eind november gingen reeds 7012 bedrijven failliet. In 2005 gingen 4153 Vlaamse bedrijven in faling.

Achter deze cijfers schuilen uiteraard ook menselijke en economische drama's.

De dreiging van een faillissement en de maatschappelijke stigmatisering die ermee gepaard gaat, weegt ongetwijfeld op het ondernemersschap, op ondernemingen en zelfs op de gehele samenleving. Ieder faillissement betekent een abrupte verstoring van het economisch proces: betalingen aan leveranciers die niet uitgevoerd worden, opdrachten die niet afgewerkt worden, lonen die niet volledig kunnen betaald worden, leningen die niet afgelost worden, bijdragen aan de sociale zekerheid die niet kunnen geïnd worden, achterstallige belastingen enzovoort.

Indien het bedrijven betreft met personeel betekent een faillissement ook voor de werknemers een slag in het gezicht. Daarbij valt het op dat de economische impact van falingen op gebied van tewerkstelling het grootst is bij kleinere bedrijven. Dit is driedubbel problematisch. Zeker in kmo's bestaat er immers een grote identificatie met het bedrijf. Zonder dat daar evenwel de garantie op informatie tegenover staat. Net in de kmo's ontbreken vaak de middelen, de expertise, de tijd soms ook, om de symptomen van een dreigend faillissement te herkennen.

De federale wetgeving voorziet in een aantal instrumenten die zich vooral in de gerechtelijke sfeer bevinden en vooral curatief van aard zijn. Zoals bijvoorbeeld de commissaris-revisoren en de wet van 17 juli 1997 op het gerechtelijk akkoord. Maar uit onderzoek blijkt slechts een beperkt aantal bedrijven in moeilijkheden gebruik te maken van een gerechtelijk akkoord. Een steekproef van het handelsinformatiebureau Graydon leert dat 80 percent van de ondernemers vindt dat de overheid te weinig doet om bedrijven in moeilijkheden te begeleiden.

Via de voornoemde wet beschikken de Kamers van koophandel nochtans over zeer actuele gegevens aangaande bedrijven in moeilijkheden. En de federale wetgever heeft zelfs bepaald dat deze gegevens kunnen overgemaakt worden aan die instellingen die door de gewesten zijn aangeduid om bedrijven in moeilijkheden te begeleiden. Er dient vandaag nog uitvoering te worden gegeven aan deze bepaling. Minister Moerman wordt dan ook opgeroepen om de onderhandelingen met de federale minister van Justitie te voeren om deze problematiek te regelen.

Maar dat alles neemt niet weg dat parallel ook effectief (Vlaamse) instrumenten moeten worden ontwikkeld die toelaten om preventief te werken en op zijn minst zo snel mogelijk de correcte diagnoses te stellen, liefst voor er zich reële continuïteitproblemen stellen.

Vlaanderen heeft reeds een traditie op dit vlak. Het decreet van 27 juli 1985 richtte de Vlaamse Commissie voor preventief bedrijfsbeleid op. Om ook de bedrijven met minder dan 50 werknemers te bereiken besloot de Vlaamse regering om regionale preventiecellen op te richten.

Het decreet van 7 mei 2004 (artikel 5) tot oprichting van het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) legt de verantwoordelijkheid voor het preventief bedrijfsbeleid bij het VLAO. Dat beleid dient te worden vastgelegd na overleg met de SERV.

Na lange discussie is binnen de SERV op 6 december een consensus bereikt die neerkomt op de volgende elementen:

– het toepassingsgebied zijn bedrijven tussen 20 en 100 werknemers;

– de vertrouwelijkheid wordt gewaarborgd;

– de accountmanagers binnen VLAO zijn verantwoordelijk voor het screenen van de bedrijven. Deze screening kan plaatsvinden op basis van de vraag van een individuele werkgever, via een gefundeerd signaal van de werknemers of via een steekproef;

– de oprichting van een paritair subcomité 'preventief bedrijfsbeleid' (van het raadgevend comité dat

voorzien is in artikel 9 van het VLAO-decreet) dat adviseert welke bedrijfsdossiers gescreend moeten worden en dat alsook advies uitbrengt ingeval van conflict tussen de accountmanager en werkgever inzake informatie aan de werknemers;

– de werkgever kan de screening ook zelf anoniem doen via een aantal gerichte vragen in een internettoepassing.

Vandaar dat deze resolutie werd neergelegd die aan de Vlaamse Regering vraagt, naar aanleiding van het SERV-advies, om van preventief bedrijfsbeleid een prioriteit te maken en binnen de twee maanden de uitvoeringsmodaliteiten vast te leggen.

De heer *Jan Laurys* en mevrouw *Annick De Ridder* zeggen namens hun fractie volledig achter dit voorstel van resolutie te staan.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* verklaart dat het wellicht nuttig is het aangehaalde SERV-advies op de agenda van de commissie te zetten en het begin 2007 grondig te bespreken.

Het voorstel van resolutie wordt aangenomen met 7 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Agnes BRUYNINCKX Trees MERCKX-VAN GOEY